
Je to výborné cvičení dovedností, říkají studenti, kteří uspěli v mezinárodní soutěži

Je to výborné cvičení dovedností, říkají studenti, kteří uspěli v mezinárodní právnické soutěži

Na bronzovou příčku v mezinárodní soutěži *Central and East European Moot Court Competition* dosáhla čtveřice studentů [Právnické fakulty UK](#). Před porotou složenou z právníků proslulých evropských institucí si studenti v simulovaném soudním procesu vyzkoušeli své budoucí povolání. Finále soutěže se konalo 26. až 29. dubna v Brně.

V mezinárodní soutěži určené studentům práv na univerzitách ve střední a východní Evropě reprezentoval Univerzitu Karlovu tým ve složení Kristýna Benešová, Vojtěch Bartoš, Jan Potucký a Ivo Skolil. Všichni členové skupiny měli už z minulosti zkušenosti s dalšími typy soutěže Moot Court. Nad prací týmu bděla jeho supervizorka JUDr. Tereza Kunertová, LL.M., z katedry evropského práva Právnické fakulty a Lucie Ottingerová, členka týmu Právnické fakulty, který se soutěže účastnil loni.

Po písemném kole dorazilo do Brna k ústní části soutěže patnáct týmů. Studenti Právnické fakulty nakonec skončili na celkovém třetím místě, Kristýna Benešová a Jan Potucký však navíc získali cenu Individual Speaker's Award. Jak se studentům soutěžilo, se dozvíte z rozvoru pro časopis iForum.

Jak vznikl váš tým? Kdo přišel s nápadem přihlásit se do soutěže?

Kristýna: Soutěž je zaštitěná katedrou evropského práva, kde se konalo i oficiální výběrové řízení.

Vojtěch: Při výběrovém řízení probíhal pohovor v angličtině s doktorkou Kunertovou, která pokládala otázky z oblasti evropského práva. Pro soutěž byli vybráni čtyři studenti, dva ale nakonec odřekli účast čtrnáct dní před uzávěrkou pro písemná podání. V týmu však musejí být minimálně tři lidé. Proto proběhlo druhé kolo výběrového řízení, ve kterém jsem byl vybrán já a Honza. Bylo to pár dní po tom, co skončil *European Human Rights Moot Court Competition*, kterého jsem se také účastnil. Neplánoval jsem hlásit se do dalšího Moot Courtu, pak se ale objevila tato možnost, tak jsem jí využil.

Kristýna: Vojta s Honzou zachránili naši účast v soutěži.

Ivo: Jinak bychom nikam nejeli. Ve dvou se soutěžit nedá.

Jak se pracovalo na písemném podání, když se těsně před uzávěrkou změnila půlka týmu?

Jan: My s Vojtěchem jsme museli především velmi rychle nastudovat materiály a až pak jsme začali pracovat na písemných podáních. Krista s Ivem už sice měli něco nachystané...

Ivo: Byly to ale jen hrubé verze.

Jan: My jsme připravili podání jedné strany, Krista s Ivem druhé. Bylo to hodně práce ve velmi krátkém čase.

Jak moc můžete při soutěži využívat pomoci vašich supervizorů?

Kristýna: Práce na písemném podání byla kolektivní. Všechno, co jsme napsali, jsme si posílali. Každý okomentoval všechno. Tím jsme se snažili vychytat co nejvíce chyb. Hlavní slovo ale měla vždycky doktorka Kunertová. Materiály, ze kterých jsme mohli pro tuto soutěž čerpat, jsou přesně stanovené. Jde o to, jak je použijete a jak moc je využijete.

Vojtěch se před nedávnem také velmi úspěšně zúčastnil soutěže *European Human Rights Moot Court Competition*. Můžete naznačit rozdíly mezi jednotlivými soutěžemi?

Vojtěch: Ten skutečně největší a pro mě zpočátku až šokující rozdíl bylo stanovené množství materiálů. Na lidsko-právním Moot Courtu jsme strávili měsíce jenom vyhledáváním a studiem podkladů a rešeršemi. Naproti tomu nyní jsme měli zhruba čtyři sta stran přesně daných textů. Museli jsme přemýšlet nad každou větou, která byla v materiálu napsána, museli jsme se zamyslet nad tím, z jakého důvodu tam je, co má znamenat pro řešení případu atd.

Ivo: Specifikum tohoto Moot Courtu je také v jeho časové omezenosti. Případ, který jsme řešili, byl zveřejněn na začátku února, finále soutěže bylo na konci dubna, týmy mají na přípravu tedy jen tři měsíce, v jiných Moot Courtech to bývá více - čtyři až pět měsíců.

Všichni čtyři máte už předchozí zkušenosti se soutěžemi Moot Court. Co vás na nich láká, proč jste se do soutěže přihlásili i tentokrát?

Ivo: Je to možnost vyzkoušet si právo v praxi. Rozhodci či soudci jsou skuteční právníci z praxe. Je to dobrá příprava na budoucí kariéru.

Vojtěch: Je to unikátní příležitost, výborné cvičení dovedností a výzva. Škola nám toto nemůže nijak jinak poskytnout.

Jan: Pro mě je to vyšší úroveň vzdělávání. Na škole získám nějaké teoretické znalosti i nějaké praktické dovednosti, Moot ale přiměje člověka nad věcmi přemýšlet, pochopit je a dokázat je podat a vysvětlit. Člověk je tak donucen na sobě hodně zapracovat. Myslím, že je to nejpřínosnější metoda vzdělávání vůbec.

Kristýna: Moc fajn na tom také je týmová práce. Najednou nezáleží jen na jednom člověku, musíte se naučit pracovat v týmu a spoléhat se i na druhé.

Jak vypadaly vaše přípravy na ústní kolo soutěže?

Jan: Scházeli jsme se, jak jen to šlo. Cvičili jsme pleading (*ústní obhajování před soudem, pozn. red.*), vzájemně jsme si kladli otázky, opravovali jsme se.

Vojtěch: Při trénincích na ústní vystoupení jde zejména o to, zeptat se na co nejvíc všemožných otázek, připravit se na co nejširší možné pole dotazů.

Jan: Snažili jsme se zeptat úplně na všechno. Není špatná otázka, je jen špatná odpověď.

Kristýna: Je také důležité systému evropského práva porozumět jako celku. Porota Moot Courtu se často uchyluje k testování znalostí evropského práva obecně, takže otázky nemusí mířit přímo jenom na ten konkrétní případ. Zeptat se mohou v zásadě na cokoliv.

Co především vám soutěž dala?

Kristýna: Tento Moot Court je mnohem osobnější než jiné. V tom je výjimečný. Hned po našem vystoupení nám porota řekla, co jsme dělali dobře a co naopak špatně. To se v mootcourtových soutěžích jinak moc nedělá, obvykle dostanete jen tabulku s pořadím a s počtem bodů, které jste získali. Pro nás bylo velmi užitečné, že nám řekli, jak jsme si vedli. A celkově i atmosféra celé soutěže byla velmi příjemná.

Vojtěch: Prezidentka soudního panelu - generální advokátka Eleanor Sharpston - mi po soutěži říkala, že právě proto má tento Moot Court ráda. Při něm má totiž pocit, že studenty skutečně něco učí, a může mladým lidem předat část svých zkušeností. A to bylo hlavním přínosem i pro nás.

Další úspěch zaznamenala dvojice studentek Právnické fakulty UK Ludmila Halajová a Tereza Kubátová. Studentky se umístily na celkovém druhém místě v Azylovém Moot Courtu 2013, v němž se utkaly české a slovenské vysokoškolské týmy. Finále soutěže se konalo 10. května v Brně. Studentky navíc získaly cenu za nejlepší písemné podání.

Mezinárodní soutěže pojmenované Moot Court mají simulovat soudní procesy a naučit tak studenty práv, jak v praxi využít to, co se teoreticky naučili ve školách. Zaměřeny jsou na různá právní odvětví.

První kolo soutěže spočívá v tom, že přihlášené týmy musí napsat písemná podání k soudu za všechny strany sporu, který vymyslí pro potřeby klání organizátoři. Poté se koná ústní kolo odpovídající stání u soudu. Výkony soutěžících hodnotí vždy panel porotců složený z právníků a soudců mezinárodních institucí.